

[Lenger]

f.eks., hvis andre kommuner har budgetteret med en mindre stigning, hvor der så kan blive plads til en lidt større stigning i de kommuner, der nu ønsker det.

Men min primære indvending er, at kommunalbestyrelserne, på det tidspunkt hvor de skal udarbejde deres budget, ikke ved, hvordan de andre kommunalbestyrelser vil reagere, for de sidder jo og laver budgetter samtidig. Det vil altså sige, at man først på et senere tidspunkt finder ud af, om der faktisk vil blive plads til den stigning, som man budgetterer med, eller der ikke vil.

Det er min primære indvending, og det er det, fordi jeg synes, det er meget betænkeligt, hvis det er sådan, at man ikke selv fuldt og helt er herre over, om man vil gøre noget, som man bliver straffet for, eller man ikke vil. Og her vil man altså blive påvirket af de andre kommunalbestyrelses budgetlægning og deres evne og vilje til at føre budgettet ud i livet. Det betyder, at det vil være op til ikke alene éns egen vilje, men også andre kommunalbestyrelses vilje og en række tilfældigheder, hvordan straffeforanstaltningerne kommer til at virke.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg tror stadig, der er en lille misforståelse i hr. Lengers opfattelse af den enkelte kommunes budgetlægning i forhold til disse modgående foranstaltninger. Det er ikke sådan, at den enkelte kommune ikke vil være i stand til at bedømme, om den – med den lille usikkerhed, der skyldes, at det sker før udløbet af regnskabsåret – vil være i stand til at overholde sin ramme. Det, den enkelte kommune ikke kan vurdere, er, om den deponeringsforpligtelse, den vil påtage sig ved en overskridelse, om den skal udmøntes med 80 pct., 85, 90 eller 95 eller måske 100 pct., og det synes jeg trods alt er en usikkerhed, som går til den gode side, og som derfor ikke harmonerer med den frygt, som hr. Lenger gav udtryk for.

Karen Højte Jensen (KF):

Debatten har udelukkende drejet sig om de økonomiske rammer. Jeg synes, det er vigtigt at konstatere med den overraskende holdning, som socialdemokratiet har givet udtryk for, nemlig at de stemmer imod ved tredje behandling, at socialdemokratiet sam-

tidig forkaster også den del af 13. maj-aftalen og den del af lovforslaget, hvorefter bloktilskuddene afskaffes fra 1988. Det er netop et ønske fra de kommunale organisationer, og den ordning, man er nået frem til, er simpelt hen skræddersyet efter de kommunale organisationers ønske, således at der for primærkommunernes vedkommende indføres en statsfinansieret udligning, og amtskommunerne bibeholder den mellemkommunale udligning. Jeg synes, det ville være nyttigt at vide, om socialdemokratiet virkelig også på dette område er imod sine toppolitikere i de kommunale organisationer.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Også den påstand ved fru Karen Højte Jensen udmærket er falsk, og derfor er der ingen grund til at ofre flere ord på den. Det, fru Karen Højte Jensen står og siger, passer simpelt hen ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Den kommunale økonomi i 1987 og 1988). (Lovforslag nr. L 268).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 65 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastede uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 65 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 4-6
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 65 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 65 stemte for, 73 imod.

Ændringsforslag nr. 9-13